

รูปแบบสังคมพืชป่าดิบแล้ง ที่สะแกราช จังหวัดนครราชสีมา.

สรายุทธ บุณยะเวชชีวิน.

งานนิเวศวิทยาป่าไม้ ฝ่ายวนวัฒนวิจัย กองบำรุง กรมป่าไม้, 2530.

บทคัดย่อ

การวิเคราะห์ลักษณะทางนิเวศน์ของสังคมพืชป่าดิบแล้ง ที่สถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกราช จ. นครราชสีมา ศึกษาโดยทำการเก็บข้อมูลจากแปลงตัวอย่างขนาด 20×50 ม. จำนวน 2 แปลงต่อหมู่ไม้ จำนวน 12 หมู่ไม้ จากการวิเคราะห์โดยวิธี cluster analysis สังคมพืชป่าดิบแล้งที่สะแกราชสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 สังคม คือ สังคมตะเคียนหิน (*Hopea ferrae* type) และสังคมเดียมคนอง (*Shorea henryana* type) สังคมตะเคียนหินมีพื้นที่หน้าตัดและความหนาแน่น ($dbh \geq 10$ ซม.) มากกว่าสังคมเดียมคนอง ($30 \text{ m}^2/\text{헥ตาร์}$ และ 562 ต้น/ เฮกเตอร์ เปรียบเทียบกับ $26.9 \text{ m}^2/\text{เฮกเตอร์}$ และ 514 ต้น/ เฮกเตอร์) ทั้งสังคมพืชป่าดิบแล้ง สังคมตะเคียนหิน และสังคมเดียมคนอง มีรูปแบบการกระจายตามขั้นขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางเป็นแบบ negative power curve ในขณะที่พันธุ์ไม้ในสังคมพืชชนิดอื่นๆ มีรูปแบบการกระจายตามขั้นขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางต่าง ๆ กันถึง 5 รูปแบบ ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่หน้าตัดของสังคมพืชป่าดิบแล้งกับปัจจัยแวดล้อม ปรากฏว่า แมกนีเซียม, silt + clay, pH, ความลาดชัน, ความชื้นในดิน, ฟอสฟอรัส และความหนาแน่นรวม มีอิทธิพลต่อพื้นที่หน้าตัดของสังคมพืชป่าดิบแล้ง